

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I. 35.111/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

jogi szakvizsgával rendelkező

Felperes1

(Cím2)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Bordás Ügyvédi Iroda

(Dr. Bordás Vilmos ügyvéd)

(Cím3)

A per tárgya:
felülvizsgálata

közigazgatási végzés bírósági

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes 21. sorszám alatt

A felülvizgálni kért határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék

17.K.700.428/2025/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes építményadó fizetési kötelezettség alóli mentességre vonatkozó kérelmét helység Nagyközség Önkormányzat Jegyzője (továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 1467-4/2024/02. számú elsőfokú határozattal elutasította. Az elsőfokú határozatot a tértivevény tanúsága szerint a felperes 2024. március 11. napján vette át. A felperes fellebbezést terjesztett elő 2024. április 2. napján, az elsőfokú adóhatóság 2024. május 30-i végzéssel a felperest igazolási kérelem benyújtására hívta fel. A felperes kizárásra irányuló indítványára az elsőfokú adóhatóság az eljárásból kizárásra került és helység1 Város Önkormányzatának Jegyzője (továbbiakban: kijelölt adóhatóság) került kijelölésre, amely 2024. augusztus 06-án kelt végzésével szintén igazolási kérelem benyújtására hívta fel a felperest.

[2] A kijelölt adóhatóság a 02/11743-5/2024. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 53. § (2) bekezdése alapján elutasította. Megállapította, hogy a felperes a fellebbezésével egyidejűleg igazolási kérelmet nem terjesztett elő, kizárólag az elsőfokú határozat

szabálytalan kézbesítésére hivatkozott, illetve arra, hogy a kézbesítési igazolás szerinti időpontban nem volt otthon, azonban ennek alátámasztására bizonyítékot nem csatolt. Emiatt a kijelölt elsőfokú adóhatóság az igazolási kérelem elbírálására kizárólag a rendelkezésre álló kézbesítési igazolás tartalmát tudta megvizsgálni. Egyben rögzítette, hogy az adóhatóságnak nincs jogosultsága a kézbesítési igazolás tartalmával kapcsolatos panasz elbírálására.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a PE040/00878-6/2024. számú végzésével az elsőfokú végzést akként változtatta meg, hogy az elsőfokú végzés rendelkező részében foglalt „határozattal szembeni fellebbezés benyújtási határainak elmulasztásával kapcsolatban benyújtott igazolási kérelmet elutasítom” szövegrész helyébe „határozattal szembeni fellebbezés benyújtási határainak elmulasztásával kapcsolatban benyújtott kézbesítési kifogását visszautasítom, igazolási kérelmet pedig elutasítom” szövegrész lépett. Az elsőfokú végzés indokolási részét is megváltoztatta, és hivatkozott arra, hogy az Air. 81. §-a szerinti kézbesítési kifogásnak is minősült a felperes beadványa, nem csak igazolási kérelemnek. A felperes azonban az Air. 81. § (3) bekezdésében szabályozott jogvesztő határidőn túl nyújtotta be kérelmét, ezért azt vissza kellett utasítani.

A felperes keresete és az alperes védírata

[4] A felperes keresetet nyújtott be az alperesi végzés ellen, annak hatályon kívül helyezése érdekében. Állította, hogy a keresethez csatolt postai igazolás alapján a kézbesítés szabálytalanul történt és a fellebbezését határidőben nyújtotta be. Előadta, hogy a postától kapott igazolások szerint a küldeményeket egy teljesen beazonosíthatatlan személyi igazolványszámmal igazolták átvevőként a felperes nevére, így az eltérő személyi igazolványszám igazolja, hogy a felperes nem vette át az elutasító határozatot 2024. március 11-i időpontban. Az alperesnek az Air. 52. § (6) bekezdése alapján el kellett volna fogadnia azt a felperesi állítást, hogy a fellebbezést határidőn belül nyújtotta be. Kiemelte, hogy külön felhívásra, határidőben nyújtotta be igazolási kérelmét, így az az állítás sem igaz, hogy azt elkésztetten terjesztette elő. Az igazolási kérelmében önhibáján kívül álló okra hivatkozott és hat hónap után is ki tudta mutatni a posta, hogy valójában rajta kívül álló okból vétlen volt.

[5] Az alperes védíratában fenntartotta végzésében foglaltakat, mint megalapozott és jogszerű döntést, ezért kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság döntése

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

[7] A kézbesítési kifogás kapcsán utalt az Air. 81. § (3) bekezdésében foglaltakra és megállapította, hogy az ebben foglalt szubjektív és objektív határidőt a felperes túllépte. Hangsúlyozta, hogy a felperes a tértivevény tanúsága szerint 2024. március 11. napján vette át az elsőfokú döntést, saját maga pedig az átvétel időpontját 2024. március 26. napjában jelölte meg. A kézbesítési kifogás előterjesztésének szubjektív határideje 2024. április 10. napján járt le, míg az objektív jogvesztő határidő 2024. április 25. napján. A felperes 2024. június 18., illetve 2024. augusztus 21-én nyújtotta be – tartalmuk szerint – kézbesítési kifogásként értelmezhető beadványait, így azok a jogvesztő 45 napos határidőt túllépve kerültek előterjesztésre. A felperesnek a kézbesítési kifogását a szabálytalan kézbesítés észlelése esetén külön felhívás nélkül kellett volna előterjesztenie az Air. 81. §-a értelmében. A felperes első, 2024. április 3-án benyújtott beadványa sem szövegében, sem jogszabályi hivatkozásában nem tartalmazott kézbesítési kifogásként elbírálásra utaló kérelmet.

[8] Nem jogszerűtlen az alperesnek az igazolási kérelmet elutasító döntése sem. A felperes ezzel összefüggésben kizárólag arra hivatkozott, hogy a határozatot nem annak tértivevénnyel igazolt időpontjában vette át, de az önhiba igazolására a felperes nem csatolt olyan postai lekérdezésről szóló igazolást, mint a keresetéhez. A kézbesítési igazolás az átvevő személyként a felperest, az átvétel jogcímeeként a felperest, mint címzettet igazolta, ennek alapján az alperes megalapozott döntést hozott.

[9] Rámutatott arra, hogy a jogszabályok értelmében kézbesítési kifogás előterjesztésének akkor van helye természetes személy adózó részéről, ha az Air. irányadó rendelkezései alapján az adott egyedi adóhatósági ügyben a kézbesítés a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó jogszabályok, vagy az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény, illetőleg a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény megsértésével történt. Természetes személy adózó abban az esetben is előterjeszthet kézbesítési kifogást, amennyiben önhibáján kívüli okból nem vehette át a hivatalos iratot. A felperes által a keresethez csatolt postai igazolást bizonyítékként nem fogadta el a Kp. 78. § (4) bekezdésére figyelemmel, miután a törvényhely feltételrendszerének egyik eleme sem valósult meg, másrésről a felperes által csatolt postai tájékoztatás sem mondja ki az elsőfokú határozat kézbesítésének nem jogszabályszerű kézbesítését, pusztán utalt a postai kézbesítő figyelmetlen munkavégzésére. Ekként a felperes által csatolt bizonyíték még annak figyelembe vehetősége esetén sem igazolná a felperes által állítottakat.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet keresetben foglaltak szerinti megváltoztatását kérte. Külön sérelmezte az 54.000 Ft perköltség alperes javára történő megítélését, mert annak meghatározása álláspontja szerint sérti a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.09.) IM rendelet előírásait.

[11] Felülvizsgálati kérelmének II. pontjában „az érvényesíteni kívánt joggal összefüggésben a II/1. pontban a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjában megjelölt ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálatára, a II/2. pontban az (1) bekezdés aa) pontban megjelölt joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, a II/3. pontban az (1) bekezdés ad) pontjában megjelölt: a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabálysértés érdekében” hivatkozott.

[12] A II/1. pont indokolása körében előadta, hogy „a részletes bizonyítása szoros összefüggésben van a II/3. pontban tárgyalandó (1) bekezdés ad) pontjával, hiszen mindkettőnek az ügy érdemére kiható vonatkozásai vannak, jogszabályi összefüggésben hasonló jogszabálysértések vannak az eljárási jogok és a jogszabályellenes ítéleti indokolásban, ezek többször átfedik egymást. Az átláthatóság érdekében utalok az időbeli összefüggésekre, miután a történések dátumához illeszkedik az elkövetett jogszabálysértés – mindkét vonatkozásban – az ügy érdemére kihatóan”.

[13] Ezt követően bizonyítás címszó alatt részletesen tételezte az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási jogszabálysértést, így kifejezetten a tárgyalás kitűzésére vonatkozó határidők betartását, illetve az Air. alapelveinek megsértését. Ezen túlmenően állította az indokolási kötelezettség elmaradását, emiatt az egész eljárás tisztességtelen voltát. Felülvizsgálati kérelmének következő részében az Air. alapelveinek sérelmét, és különösen az Air. 52. § (6) bekezdésének sérelmét részletezte, illetve az igazolási kérelem elmaradásával kapcsolatos indokait fejtette ki. Utalt arra is, hogy az ügyben a Kp. 118. § (1) bekezdés ab) pontja szerinti társadalmi jelentőség is fennáll, miután a jogkereső állampolgároknak tisztán kellene látniuk, hogy az ilyen, látszólag egyszerű helyzetben, mikor látszólag egyértelmű kógens jogszabályok rendezik a társadalmi viszonyt, akkor lehet-e olyan körülmény, amely megelőzi, és ha igen, milyen okból a hatályos jogszabályokat. Szerinte ez egy közérdekű ügy, és az adózó tömegek jogát érdemes lenne rendezni egy jogegységi határozattal, hogy az ilyen vétlen ügyfelekkel szemben ne lehessen végtelenített joggal való visszaélést elkövetni. A Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpontja kapcsán pedig arra utalt, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi részében összefoglalva igazolta, hogy az eljárási jogai súlyosan sérültek és az ügy érdemére kihatottak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

- aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
 - ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés
- miatt indokolt.

[16] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[17] A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - részletesen indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kp. 117. § (4) bekezdése valamennyi, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt befogadhatósági okhoz indokolási kötelezettséget ír elő, részletesen indokolni azonban csak a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó befogadási kérelmet kell. A jogalkotó az indokolási kötelezettség előírásával lehetőséget ad a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél számára annak kifejtésére, hogy mely indokok mentén tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését, mert csak így kerülhet abba a helyzetbe a Kúria, hogy a kérelem előterjesztőjének szempontjából vizsgálja a befogadhatóságot.

[18] A Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozó kérdés, ezáltal indokolt-e a felülvizsgálati kérelem befogadása és érdemi elbírálása. A Kúria kiemeli, hogy a befogadásról szóló döntés során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát vizsgálja. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő voltára hivatkozás nem alapozza meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[19] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) és ad) alpontját jelölte meg befogadhatósági okként, így a Kúria a befogadhatóságot ezen okok mentén vizsgálhatta.

[20] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelmet a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében általánosságban akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. Jogegységi határozat). A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának első fordulatában szabályozott befogadási ok az alsóbb fokú bíróságok által hozott határozatok közötti eltérés esetén alapozhatja meg a felülvizsgálati kérelem befogadását. A felperes a befogadhatósági ok indokolásában nem nevesített olyan alsóbb fokú bírósági határozatokat, amelyek felvetnék a joggyakorlat szétartó voltát vagy a jogegység megbomlásának veszélyét, és ilyen határozatokról a Kúriának sincs tudomása.

[21] A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.), vagy az meghaladottá vált. A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja körében a joggyakorlat egységének biztosítására hivatkozott, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességét alátámasztó tény, körülményt nem adott elő. A Kúria úgy értékelte, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja szerinti befogadhatósági ok nem áll fenn.

[22] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja körében kiemeli, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésének fentebb már hivatkozott rendelkezés részletes indokolási kötelezettséget ír elő. Ezen alpontra alapított hivatkozás esetén a Kúria töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felet részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az álláspontja szerinti eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. A Kúria rámutat arra, hogy a felperes az általa állított, az ügy érdemére kiható jogszabálysértéseket a közigazgatási határozat és a jogerős ítélet vonatkozásában összefoglalóan, a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontja vonatkozásában sorolta fel, utalva jogszabálysértésre. A felperes nem nevesítette, hogy a felsorolásból mely jogszabálysértéseket tekinti a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerint befogadási okot megalapozónak, és a jogszabályi rendelkezésekre történő pusztá hivatkozás nem felel meg az előírt indokolási kötelezettség teljesítésének. Ezen túlmenően a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja vonatkozásában a felülvizsgálati kérelem érdemi indokolására utal, ez azonban már nem a befogadhatósági ok indokolását, hanem a felülvizsgálati kérelem indokolását tartalmazzák.

[23] A Kúria kiemeli, hogy a befogadhatósági okok indokolása és a felülvizsgálati kérelem indokolása két önálló – ezáltal egymással nem felcserélhető és egymást nem kiegészítő – indokolási kötelezettség. Tény, hogy nagyfokú hasonlóság van a felülvizsgálati kérelem tartalmi indokai és a befogadhatósági okok között, azonban a felülvizsgálati kérelem indokolása több funkciót tölt be, ezért a felülvizsgálati kérelemnek nemcsak a felülvizsgálat érdemi tartalmi indokára, hanem a befogadhatósági okokra is ki kell terjednie. Ezeket a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek kell úgy bemutatni, hogy a felülvizsgálati kérelemből egyértelműen azonosíthatóak legyenek a befogadhatóság okai, valamint az azokhoz kapcsolódó indokolás is

[24] A felperest kifejezetten a befogadhatósági ok indokainak előadására vonatkozó kötelezettség is terheli, amely indokolási kötelezettség nem teljesíthető a jogszabályhelyek megjelölésével és idézésével, a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira utalással vagy a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára alapított hivatkozással. A befogadhatóságot alátámasztó indokok felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása nem hárítható át a Kúriára. Ezeket a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek kell úgy bemutatni, hogy a felülvizsgálati kérelemből egyértelműen azonosíthatóak legyenek a befogadhatóság okai, valamint az ahhoz kapcsolódó indokolás is. A Kúria már több határozatában rámutatott (pl. Kfv.37.357/2022/2., Kfv.37.177/2023/2., Kfv.37.710/2023/2.), hogy a befogadási okra vonatkozó indokolásnak el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól.

[25] A Kúria megállapította, hogy a felperes a Kp. 117. § (4) bekezdéséből fakadó részletes és a felülvizsgálati kérelem jogi érveitől elkülönülő indokolást nem adott elő. A Kúria gyakorlata kiforrott abban, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti indokoknak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása nem hárítható át a Kúriára (Kfv.VII.37.507/2024/2., Kfv.I.35.082/2026/2.). A befogadhatósági okhoz kapcsolódó indokolás hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadásának a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja alapján sincs helye.

[26] A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatása a felperes felülvizsgálati kérelme alapján nem indokolt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[27] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok tekintetében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőt részletes indokolási kötelezettség terheli arra vonatkozóan is, hogy az álláspontja szerinti eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. E befogadási ok indokolásának pedig el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól.*

Záró rész

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[29] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[30] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. június 04.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő